

ILIE

ȘI

JERTFA

DE FĂINĂ

¹ O, nu este aceea adevărat! „Doamne, eu primesc.” Ce primesc? Fiecare promisiune pe care El a făcut-o este a mea.

² Acum, înainte să ne așezăm, să ne aplecăm capetele doar un moment, astfel ca eu să nu uit să mă rog peste aceste batiste de-aici.

³ Domnul nostru, noi îți suntem recunoscători în seara aceasta pentru cântările Sionului, pentru Evanghelia de modă veche ce ne curăță inimile de rău și pentru cele mai prețioase promisiuni din Biblie care sunt ale noastre. Prin credință noi le primim. Și noi știm că Dumnezeu nu caută la fața omului. Și în generația în care a trăit Pavel, oamenii...așa de mulți erau bolnavi. Ei i-au adus batiste, șorțuri ca el să le poată pune pe trupul lui și apoi luate de pe trupul său și puse pe bolnavi și suferinzi și Scripturile ne spun că duhurile necurate ieșeau afară din oameni și suferințele îi părăseau din cauza credinței lor în Domnul Isus. Dumnezeu, Pavel este plecat de mai mult de două mii de ani în prezența Ta. Acea generație a trecut cu el, dar Tu ești Dumnezeuul fiecărei generații. Acum, oamenii în seara aceasta au crezut în Tine și noi îți încredințăm aceste batiste, în seara aceasta și aceste mici pachetele de bunuri și credem cu toată inima că Tu vei răspunde rugăciunii noastre și ei se vor vindeca. Acordă aceasta, Doamne. Noi le trimitem acestea lor pentru gloria lui Dumnezeu, în numele lui Isus, Fiul Lui. Amin.

⁴ Vă puteți așeza. Și cei care le-au pus pot să vină să le ia imediat după încheierea acestui serviciu.

⁵ Eu sunt așa de fericit în seara aceasta. Eu am fost acolo peste munte astăzi, imediat ce am trecut prin aceste interviuri pe care a trebuit să le am și m-am dus acolo să mă rog. Și de fiecare dată când ajung în acest soare al deșertului, el mă cam face să doresc să vin mai mult înapoi. Dar de un singur lucru sunt fericit în seara aceasta, soția mea... așa de mult cât am fost noi împreună și ea a văzut marile viziuni ale lui Dumnezeu manifestate și să vină la împlinire. Ea a fost jos la râu în acea zi la Jeffersonville când Îngerul Domnului și-a făcut prima Lui apariție, aceea a fost dusă de către Associated Press de-a lungul națiunii. Era...a fost 1933. Ea stătea acolo, dar ea a auzit Glasul dar nu a văzut Lumina. Chiar fotografiile ziarului au văzut Lumina. Dar era foarte tânără atunci și cam de doisprezece ani și ea nu văzuse niciodată Lumina. Ea urmărea oamenii, mulți leșinau. Și aceea a stat doar un minut și apoi s-a dus drept înapoi în ceruri iarăși. Și ziarele au pus un mare articol: „Lumină tainică apare peste--peste un slujitor baptist local în timp ce boteza.” S-a dus până în Canada, a ajuns în presa din Canada.

⁶ Și apoi, cam cu trei sau patru ani în urmă, când am fost în Phoenix ultima dată, cred că asta a fost, fratele Jack Moore a fost cu mine, că el oarecum...Soția mea este foarte timidă. Și astfel, el a chemat-o la platformă pe neașteptate și se părea ca și cum ea era să leșine. Și ea a venit după

ce eu ajunsesem deja la platformă și ungerea era acolo pentru serviciul de vindecare. Și ea a spus, prima dată când ea a fost cândva în acea Prezență acolo astfel și cu o seară înainte, ea L-a văzut pe platformă, pentru prima dată ea L-a văzut, când Acela era aici stând pe platformă. Și când eu am întâlnit-o afară, ea...lacrimile erau în ochii ei și ea a spus: „Billy, pentru prima dată în viața mea, eu am văzut Asta.” A spus: „Eu...Tu te rugai pentru o femeie și a zis, am văzut Acea chiar venind înaintea ei și a stat acolo doar câteva momente, s-a mișcat primprejur unde erai tu. Și apoi, imediat ce tu te-ai oprit din vorbire, El a plecat.” Astfel eu sunt fericit pentru aceea, că El a venit înaintea ochilor ei. Vedeți, acea doamnă mică are multe prin care trece și astfel, eu sunt așa de bucuros și fericit pentru asta.

⁷ Acum, mâine seară este serviciul de vindecare. Știți, noi am spus în această săptămână că serviciile de vindecare vor fi vineri seara. Acum, veniți mâine după masă sau---sau seara devreme, cam pe la ora șase, astfel ca voi să nu întrerupeți restul serviciului. Și Billy, Leo, Gene și ei, vor fi acolo cu cartonașe de rugăciune, să vă dea un cartonaș de rugăciune. Acea este când noi aducem oamenii pe platformă și ne rugăm pentru ei. Acum noi suntem...Eu sunt...Acum eu trebuie să duc adunările americane în felul în care oamenii au fost învățați: cu punerea mâinilor. Acum---acum aceea este Scriptura, dar aceea este o tradiție iudaică. Acea nu este pentru neamuri, dar neamurile o duc în continuare. Neamurile au spus: „Eu nu sunt vrednic ca Tu să vii sub acoperișul meu, doar vorbește Cuvântul și slujitorul meu va trăi.” Corect. Dar iudeul: „Vino pune-Ți mâinile peste fiica mea și ea va trăi.” Vedeți, aceea era tradiția lor, ea nu era pentru neamuri.

⁸ Seară după seară, oră după oră, zi și noapte, Duhul Sfânt vine, descoperind, mergând prin clădire, vorbind secretele inimilor. Voi vedeți asta tot timpul. Acea este să vă lase să vedeți că prezența Domnului este aici. Acum, dacă voi doar O veți accepta, voi veți fi vindecați chiar atunci. Pentru că toată vindecarea care este făcută vreodată pentru voi, ea este deja încheiată, a fost de o mie nouă sute de ani. Toată salvarea pe care voi o veți primi vreodată, deja s-a plătit pentru ea, este a voastră doar s-o primiți. Este de o mie nouă sute de ani sau mai mult de când a devenit salvare pentru voi. Dar acum voi mă observați în adunări, eu spun: „Te va face asta să crezi?” Vedeți, semnele și minunile nu sunt pentru vindecare sau salvare, ci sunt ca să lase oamenii să-și dea seama și să înțeleagă că prezența lui Dumnezeu este aici. Atunci El...dacă El...Cum va fi asta, este mai mult decât un miracol. Noi pur și simplu chiar acum începem să vedem miracole.

⁹ Acum, când asta vine la o persoană, acolo sunt câțiva din ei care se ridică de pe târgi, și scaune cu rotile, și lucruri, și se duc afară. Acea nu este exact un miracol. Nu. Vedeți, chiar și Știința Creștină are aceea. Acea poate fi o---o---o stare a minții că voi ați putea fi...să vă schimbe felul vostru de gândire. Acum, noi nu credem că a fost asta, pentru că eu cred că aceea era credință. Dar totuși...

¹⁰ Eu am fost în La Salle, Lorrain, Franța. Eram în Paris. Și m-am dus într-un loc unde ei aveau o femeie moartă care zăcea acolo înăuntru, ea a fost îngropată. Și ei au frecat o piatră acolo și oamenii s-au dus înăuntru cu șchiopi, cârje și le-au pus jos și au plecat, de la frecarea acelei pietre de peste acea femeie moartă. Vedeți, ea era moartă și nu mai putea să mijlocească mai mult decât...Este un singur mijlocitor între om și Dumnezeu și acela este Cristos Isus. Venind dintr-o familie catolică, eu---eu știu că ei cred în---în oameni care mor, că acelea sunt duhurile lor care mijlocesc pentru ei; diferiți, unele pentru politică, altele pentru alte lucruri. Pentru mine, acela este spiritism. Eu nu voi răni simțămintele voastre, sper, dar eu trebuie să fiu cinstit. Înțelegeți, orice care mijlocește cu morții este spiritism. Ei m-au întrebat aceea în Mexic și au spus: „Cum este cu Isus?”

¹¹ Eu am spus: „El nu este mort. El a înviat din nou. El este viu pentru totdeauna.” Înțelegeți? El nu este mort, El este o ființă vie. Restul din ei au trecut dincolo despre care Scriptura spune: „Cei care sunt acolo nu pot veni aici și aceștia care sunt aici nu pot merge acolo.” Nimeni n-a traversat vreodată sau nu va traversa. Astfel aceea stabilește asta, dacă...Isus a spus așa.

¹² Dar noi aflăm aceste lucruri funcționând. Astfel, acum și în fiecare seară Duhul Sfânt încearcă să vă aducă prezența Ființei Lui aici, nu prezența unui om. Un om poate doar să se smerească, printr-un dar, el se poate supune pe sine la un anumit tărâm al Duhului care Îl poate deschide pe Dumnezeu pentru voi. Dar aceea nu va lucra niciodată până când voi veți crede asta și o veți accepta și atunci ea lucrează. Vedeți, dacă voi veți sta acolo și fiecare din voi---fiecare nu va crede, nu va crede un Cuvânt din Ea, aceea nu va lucra niciodată.

¹³ Isus, când El s-a dus la proprii Lui tovarăși, propriul Lui ținut, multe lucrări puternice El n-a putut face din cauza necredinței lor. Și dacă El n-a putut face asta atunci, el n-o poate face acum din cauza necredinței. Vedeți, este credința voastră.

¹⁴ Dar este nevoie de tine și de mine, împreună cu Duhul Sfânt ca să aducă acele lucruri la împlinire; să mă lase să mă bucur, să vă lase să vă bucurați, că Dumnezeu este aici și Își ține Cuvântul Lui.

¹⁵ Dar când Duhul Sfânt poate veni în adunare împlinind exact cu Scriptura ceea ce El a spus că va avea loc în zilele din urmă și merge afară în audiență cum a făcut El când a fost aici și discerne chiar secretele inimii și gândurile și intențiile inimii și minții cum ar putea cineva să se îndoiască? Vedeți, acolo este un miracol perfect, un miracol mai mare decât ca un olog să umble pentru că este imposibil pentru ca aceea să se întâmple fără o putere spirituală. Trebuie să fie o putere spirituală să facă asta. Și atunci dacă voi vedeți, asta este întocmai exact ceea ce Biblia a promis și ceea ce ei cre... ceea ce noi credem. Este un miracol mai mare decât strigarea. Vedeți, este un miracol mai mare decât vorbirea în limbi. Pavel a spus astfel. Chiar darurile autentice ale Duhului Sfânt de vorbire în limbi, sunt un miracol mai mare decât acela. Noi suntem la ultimul miracol. Este prezis în acel fel, în Biblie.

¹⁶ Astfel, în seara aceasta voi nu trebuie să așteptați până mâine seară să veniți prin linia de rugăciune ca să se pună mâinile peste voi. Acum, punerea mâinilor peste voi nu vă va face mai mult decât discernerea gândurilor inimii, nu așa de mult, pentru mine. Atunci voi doar puteți primi asta, țineți strâns de ea, este a voastră. Și credeți-o cu toată inima.

¹⁷ Dar mâine seară, dacă voi...Scriptura spune: „Mergeți în toată lumea, predicați Evanghelia la fiecare făptură; aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Toate semnele și apoi, la sfârșit El a spus: „Dacă ei își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa.” Acea este adevărat. „Cei ce... Acea va urma credincioșii. În regulă. Acum, noi---noi suntem credincioși, deci, în acel fel, noi avem seară după seară de punerea mâinilor peste bolnavi și Dumnezeu a lucrat mari miracole cu ei. Noi am avut mari miracole cu rugăciune peste batiste. Am avut mari miracole cu discernerea gândurilor inimii. Vedeți, toate acestea împreună, lucrează pentru gloria lui Dumnezeu. Ea nu este pentru un om, nu este pentru biserică, este pentru gloria lui Dumnezeu. Gloria lui Dumnezeu!

¹⁸ Acum, înainte ca noi să deschidem Cuvântul acum pentru seara...O, noi putem întoarce înapoi paginile astfel, dar Dumnezeu trebuie să O deschidă; deoarece Scriptura nu este de interpretare personală, ci Duhul Sfânt care a scris Scriptura este Interpretul acesteia. Așadar, să ne aplecăm capetele acum în timp ce ne rugăm. Și câți ar vrea să fie amintiți în rugăciune, ați vrea doar să faceți asta cunoscută prin mâna voastră ridicată,

orice este asta? O, Dumnezeule, privește. Noi toți suntem în nevoie, nu-i așa? Eu sunt în nevoie, de asemenea, prieteni. Eu am mâinile ridicate.

¹⁹ Tată ceresc, în umilință, și în liniște, și cu respect noi venim în marea Ta prezentă augustă, știind că înainte ca să se întâmple un singur lucru, Tu ești aici, pentru că Tu ai promis să fii. Tu ai spus înainte de plecarea Ta: „Oriunde doi sau trei se adună în numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor. Și dacă ei se vor învoi în vreun singur lucru, atât cât ai atinge un singur lucru *dacă ei cer*, ei vor primi.” Doamne, ca să aduci promisiunea Ta la aceștia, *care sunt* prețul sângelui Tău, eu cer ca fiecare bărbat, femeie sau copil care și-au ridicat mâinile în seara aceasta, Tu cunoști inima lor, fie ca ei să primească ceea ce au cerut. Acordă asta, Doamne.

²⁰ Noi suntem un popor nevoiaș. Umblăm într-o lume întunecoasă, cu un mare dușman de-al Tău, cu care noi nu am putea să ne luptăm deloc, dacă nu ar fi fost Duhul Tău Sfânt. De aceea noi ne încredem, crezând și acționând în credință, că El va merge înaintea noastră și va face drumul liber. Atât de multe capcane de-a lungul drumului sunt așezate pentru picioarele noastre slăbite, dar noi încercăm să urmăm urmele lui de pași însângerați care a biruit moartea, iadul și mormântul.

²¹ Condu-ne, în seara aceasta, prin Duhul Tău Sfânt, Doamne, la Cuvintele care ar trebui spuse, apoi condu Cuvintele la inima care are nevoie de Ele. Apoi, Doamne, fie ca la sfârșitul adunării, când noi pornim la casele noastre diferite, fie ca noi să fim în stare să spunem din nou ca cei care au venit din Emaus: „Nu ne ardeau inimile înăuntrul nostru așa cum El ne vorbea pe drum? Căci noi cerem asta în Numele lui Isus și de dragul Lui. Amin.

²² Pentru voi care notați Scripturile, întoarceți cu mine acum la Cartea 1 Împărați. Aș vrea să citesc o porțiune din al 17-lea verset...al 17-lea capitol, mai degrabă și voi începe de la al 14-lea verset. Citesc versetele **al 14-lea, al 15-lea și al 16-lea din capitolul al 17-lea din 1 Împărați.**

Căci AȘA VORBEȘTE DOMNUL Dumnezeul lui Israel. Butoiul de făină nu se va goli, nici vasul cu ulei nu va scădea până în ziua când Domnul va trimite ploaie pe pământ.

Și ea s-a dus și a făcut potrivit cu cele spuse de Ilie și ea și el și casa ei au mâncat multe zile. Și butoiul de făină nu s-a golit, nici vasul de ulei n-a scăzut, potrivit cu Cuvântul Domnului care l-a vorbit prin Ilie.

23 Probabil că era aproape de lumina zilei când ea s-a trezit și și-a întors capul slăbit pe pernă când ea a auzit un scâncet jalnic de-a lungul camerei. Și ea n-a fost în stare să doarmă toată noaptea, ea era frământată din cauza acestei mari tragedii. Băiețușul s-a trezit din nou, nefiind adormit de douăzeci sau treizeci de minute și eu pot auzi glasul lui mic că spune: „Mamă, nu vrei să mergi afară și să te uiți în cămară din nou și să vezi dacă acolo nu este doar o bucățică de pâine? Mi-e atât de foame! Eu doar nu pot dormi.

24 Și așa cum ea a privit la fața lui mică cu... obrăjorii supti și ochișorii lui îngălbenindu-se, părul lui lung atârând nefiind tuns, mica lui cămașă de noapte zdrențuită; lacrimi mari din ochii ei au căzut peste fața lui mică, așa cum ea l-a mângâiat pe obraz și a spus: „Scumpule, încearcă să mergi la culcare și să înțelegi.”

25 De trei ani acolo nu fusese nicio ploaie pe pământ. Ea a îngenucheat pe podea, eu pot s-o văd așa cum ea a strigat către Dumnezeu și a zis: „O, Doamne Dumnezeule, Iehova, Tu ești Dumnezeul părinților noștri, care ai hrănit copiii Tăi în pustie și le-ai purtat de grijă de-a lungul anilor. Și eu am încercat să trăiesc loială și integră față de tine și acum eu sunt aici văzând băiețelul meu plângând după ceva să mănânce și eu nu am nimic să-i dau. De multe săptămâni acum noi ne-am făcut rația până la o singură masă la fiecare trei sau patru zile și acum totul s-a terminat în afară de o singură, mică mână de făină și doar o lingură de ulei. Și eu încerc să țin strâns de ea până la lumina zilei, ca noi să nu murim în timp ce este noapte. Ce am făcut eu, o, Dumnezeule? Eu slujitoarea ta, am trăit credincioasă. Soțul meu a murit în luptă, în luptă pentru Domnul și eu am fost văduvă de câțiva ani și am încercat să trăiesc credincioasă și să țin poruncile Tale. Și dacă este timpul meu să plec, nu-mi pasă; dar băiețușul meu, aceea doar îmi zdrobește inima în bucăți să-l aud că imploră după ceva să mănânce și nu am nimic ce să-i dau.”

26 Când a terminat să se roage, s-a ridicat. El s-a dus înapoi să doarmă din nou pentru câteva momente. Și ea își avea brațele în sus și cămașa de noapte zdrențuită, pe care o purta, era cam dusă. Ea s-a dus la fereastră și a privit afară și era aproape de zorii zilei. O, era așa de cald!

27 Vânturile fierbinți ale judecății suflau peste o națiune care L-a uitat pe Dumnezeu. Aceea a fost în timpul domniei lui Ahab, cel mai crud și cel mai rău rege al lui Israel. Și el s-a însurat cu o păcătoasă, Izabela, care era o idolatră. Și o cununie amestecată ca aceea nu este niciodată cu succes, ea doar nu poate fi, ori femeia va veni pe calea bărbatului, ori bărbatul va

merge pe calea femeii. Și ea era o femeie foarte atrăgătoare și Ahab, doar un fel de credincios căldicel, s-a dat după ideile ei și a spus: „O, păi, religia nu înseamnă nimic pentru mine, eu sunt rege.” Și demult au dăruit ei altarele lui Dumnezeu și au ridicat altarele lui Baalim sau Baal, mai degrabă. Și strigătul a fost atât de mult împotriva adevăratei religii încât predicatorii sub marea încordare au cedat.

²⁸ Cu câțva timp în urmă, eu am făcut o remarcă despre predicatorii sau altceva în această zi și un grup m-a întâmpinat și a spus: „Frate Branham, adunările noastre doar ne presează!” Aceea este ce cauzează asta, adunarea va pleca dacă slujitorul nu le face pe plac.

²⁹ Și așa de mult au căzut slujitorii sub impactul regelui din cauză că păcatul a fost permis și era fără limite. Este un tablou foarte bun de astăzi pentru că națiunea a aprobat aceste lucruri, oamenii au vrut să fie populari. Ei s-au gândit: „Atât timp cât națiunea a spus astfel, aceea este în regulă.” Acela este felul în care spun astăzi: „Atât timp cât națiunea spune că aceasta este în regulă să se vândă bere, atunci este în regulă s-o bem. Dacă națiunea permite femeilor noastre să se îmbrace pe jumătate pe stradă și legea nu le va închide, păi, este în regulă să facă asta.” Aceea poate fi în regulă pentru națiune, dar în marile cărți ale lui Dumnezeu voi sunteți responsabili și va trebui să răspundeți înaintea lui Dumnezeu. Dar ei au căzut, au cedat din cauza poverii.

³⁰ Și națiunea prospera și ei au crezut că prosperitatea era un semn că Dumnezeu era cu ei. Aceea nu este întrutotul adevărul. Dumnezeu vine la voi...

³¹ Există un vechi proverb, un proverb care îl dezonorează pe Dumnezeu, care spune: „Dumnezeu îi ajută pe cei ce se ajută pe ei înșiși.” Aceea este dezonorabil pentru Dumnezeu! Dumnezeu îi ajută pe cei ce nu se pot ajuta ei înșiși. El este Dumnezeul celor care au nevoie de milă. Și el este un Dumnezeu milos. Și acel proverb care spune că El îi ajută pe cei ce se ajută pe ei înșiși, „dacă tu te poți ajuta pe tine însuși, nu ai nevoie de ajutorul Lui. Dar El îi ajută pe aceia care nu se pot ajuta.

³² Dar națiunea s-a gândit că atâta timp cât ei mâncau bine și erau bine îmbrăcați, că totul va fi în regulă.

³³ Dar acolo era unul care încă era de modă veche, care a crezut că era un Dumnezeu care era de modă veche și a crezut că exista un Dumnezeu care Și-a ținut Cuvântul Lui, a crezut că Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov era sfânt și cerea predare completă la sfințenia Lui. Dar

Izabela și echipa ei modernă l-au urât. El era păstorul lor, dar ei n-au crezut asta. Astfel, el a trebuit să se ascundă pentru viața lui.

34 Și Dumnezeu l-a trimis sus pe munte și a spus...i-a dat un mesaj și a spus: „Coboară și spune acelui rege bătrân rău, `AȘA VORBEȘTE DOMNUL, `nu va ploua sau nici măcar roua nu va cădea până când tu o vei chema.” A pus aceea în gura lui Ilie să cheme ploaia când era timpul pentru ea; căci el a avut cheile cerului, el l-a putut închide sau să-l deschidă. Și El a spus: „Vreau ca tu să mergi din pustie...din această...în pustie mai degrabă, afară din acest haos. Ieși afară dintre ei. Tu le-ai predicat și ei nu vor să te asculte și ei continuu ajung mai rău. Du-te sus în pustie și stai acolo lângă pârâul Cherit și Eu voi...deja am poruncit corbilor să aibă grijă de tine.” O, dacă oamenii nu vor, Dumnezeu are corbi care pot face asta.

35 Ioan a spus: „Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copiii lui Avraam.”

36 Isus a spus: „Dacă ei vor tăcea, pietrele imediat vor striga.”

37 Dumnezeu poate face ceea ce El vrea să facă. El a spus: „Am poruncit corbilor și ei te vor hrăni.” Și ei i-au adus carne și pâine.

38 Cineva a spus odată: „De unde le-au luat ei, frate Branham?”

39 Eu am răspuns: „Eu nu știu. Singurul lucru pe care-l știu, ei le-au adus. Ei le-au avut din același loc din care Isus le-a luat când El a luat cinci pești și...sau cinci pâini și doi pești și a hrănit cinci mii. Ele au venit din aceeași mână creatoare a Dumnezeului Atotputernic.” Ei i-au adus pește și pâine, corbii s-au așezat și i le-au dat lui Ilie și el le-a mâncat și s-a aplecat jos și a băut apă din izvor. Dumnezeu Își odihnea profetul Lui.

40 O, eu sunt așa de bucuros că Dumnezeu are o cale de scăpare! Și când ei au crezut că el era nebun: „Acel profet bătrân, un bătrân care le omora bucuria,” întotdeauna încercând să ia bucuria din micile lor petreceri fericite pe care ei le aveau, spunându-le că erau păcat. Și Dumnezeu...el urma însărcinarea lui Dumnezeu, s-a dus sus în munți, a stat jos într-un loc înalt, cel mai uscat loc din ținut. Dar Dumnezeu a păstrat acel pârâu curgând. Și ei erau jos acolo, mușcându-și limba după apă.

41 Știți, Dumnezeu are o cale de a răspunde la rugăciune. Acea femeie mică a trăit credincioasă. Ea nu s-a recăsătorit, ea stătea singură să-și întâlnească bărbatul în glorie. Ea era o femeie onorabilă. Și timp de săptămâni butoiul se golea mai mult, mai mult și ea rugându-se continuu și totuși părea că acolo nicăieri nu era vreo speranță să apară.

42 Știi, acolo noi am putea lua o lecție din aceea. Dacă tu te-ai rugat și ai împlinit toate cerințele pe care Dumnezeu le cere să le îplinești și încă El este tăcut, El nu spune nimic și totuși tu ai împlinit cerințele Lui, ascultați, ce se întâmplă atunci? Dacă tu știi că ai împlinit toate cerințele Lui și tu ai făcut tot ce ai știut să faci, atunci credința nu se clatină, ea doar stă liniștită și gândește pozitiv. Credința își ia prinderea ei veșnică în jurul Stâncii Veacurilor și nu se mișcă.

43 Acel mare ins numit „credință!” Eu adeseori am spus: „Credința are păr pe piept.” Când ea vorbește, orice altceva tace. Când credința zice: „Taci!” atunci totul se oprește pentru că el este șeful.

44 Și ea a împlinit fiecare cerință. Ea a trăit curat, a trăit decent, a trăit onorabil și ea a îndeplinit toate cerințele lui Dumnezeu. Dar părea ca și cum El era tăcut. Dumnezeu face aceea uneori să te testeze, să vadă ce fel de reacție vei avea tu. Nu uitați asta!

45 Dacă tu treci pe la platformă, s-a făcut rugăciune pentru tine și s-au pus mâinile peste tine și pare ca și cum nimic nu se întâmplă. Acea nu oprește credința niciun pic, tu ai îndeplinit cerințele lui Dumnezeu. Acum, dacă tu le-ai îndeplinit! Acum, dacă tu ai reținere față de Dumnezeu, tu știi că inima ta te condamnă...Și noi știm: „Dacă inima noastră nu ne condamnă, atunci noi avem.” Acum, dar dacă inima noastră ne condamnă, nu este nicio nevoie să vii de-a lungul platformei, nu este nicio nevoie de a cere lui Dumnezeu ceva pentru că voi nu aveți credință să primiți aceea. Dar când voi ați îndeplinit fiecare cerință pe care o cere Dumnezeu, atunci credința pășește afară și spune: „Dumnezeu este Dumnezeu! Eu am îndeplinit cerințele.”

46 Scriptura zice: „Cei ce așteaptă după Domnul își vor reînnoi tăria, ei vor urca cu aripi ca vulturul, vor alerga și nu vor obosi, vor umbla și nu vor slăbi.” Cum spune cântarea: „Învață-mă, Doamne.” O, învață-mă, Doamne, cum să aștept.” Am sufletul meu spălat în Sângele Calvarului, împlinesc fiecare cerință, ard toate podurile din jur și spun: „Acum, Doamne, nu aduc nimic în brațele mele, simplu mă agăț de crucea Ta. Tu ai promis asta, Doamne.” Acela este felul de stare (*acesta este* motivul că oamenii se gândesc că eu sunt unul care se izolează.) Dar în cameră sau în partea din spate a deșertului, aceea este starea în care trebuie să intri înainte ca să pășești aici la acest amvon. Pentru că satan întotdeauna dă drumul la mici drăcușori să încerce să strice ceva, și tu trebuie să te ții strâns de cruce, și să nu te încrezi în propria ta abilitate, propriile tale gânduri, doar sprijinește-te pe Brațul veșnic. Nepretinzând nicio inteligență, nepretinzând

nicio gândire de-a ta proprie, tu doar te deschizi și lași Duhul Sfânt să vorbească. Acea este starea în care Dumnezeu își vrea biserica Sa. Intrați în acea stare.

⁴⁷ Dumnezeu vă încearcă. Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie mai întâi încercat, pedepsit, să vadă dacă el poate suporta pedeapsa. Dacă noi pășim sus și spunem: „Eu cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, că El a murit pentru păcatele mele și a înviat din nou a treia zi. El a fost rănit pentru fărădelegile mele, biciuit pentru nelegiuirile mele. Pedeapsa păcii mele a fost peste El și prin rănilor Lui eu sunt vindecat.” Când tu spui aceea, cu o mărturisită... toate păcatele tale și nelegiuirile tale și toate abilitățile tale și atunci tot ce ai tu, le pui pe altar, acolo și nu este nimic în brațele tale, satan va arunca fiecare săgeată în tine pe care el poate. Dar apoi, dacă tu te întorci la o parte de-acolo și zici: „Păi, poate eu nu am fost salvat, poate eu nu am fost vindecat,” atunci te întorci de la Acea, Biblia a spus că voi sunteți „copii nelegitimi, nu copiii lui Dumnezeu.”

⁴⁸ Dumnezeu testează pe fiecare fiu al lui Avraam cum a făcut cu Avraam, căci noi suntem sămânța lui Avraam. Prin a fi morți în Cristos, noi suntem sămânța lui Avraam și suntem moștenitori potrivit cu promisiunea. Sămânța lui Avraam, acela este duhul pe care l-a avut Avraam. El a avut promisiunea dată și dacă tatăl nostru s-a încrezut în Dumnezeu și a luat o promisiune, o imposibilitate și a ținut strâns de ea pentru douăzeci și cinci de ani înainte ca ea să fie vreodată manifestată, devenind mai puternic tot timpul, sămânța lui este întocmai ca tatăl. Nu contează ce se întâmplă, când s-a făcut rugăciune pentru noi, aceea a stabilit-o.” Când scoatem totul afară din cale, am îndeplinit toate cerințele, avem totul scos din cale, atunci cereți lui Dumnezeu și stați acolo știind că voi veți primi aceea.

⁴⁹ Dumnezeu l-a testat pe Iov în felul acela. Când Iov a cerut milă, a oferit o jertfă pentru copiii lui, singurul lucru pe care l-a avut acel profet a fost o ardere de tot. Dar aceea era tot ce a cerut Dumnezeu.

⁵⁰ Dumnezeu n-a cerut educație și o mulțime de lucruri fără sens, El cere o inimă predată voii Lui. El nu cere să te îmbraci într-un anumit fel, sau---sau să mergi la anumite lucruri, sau la anumite colegii, sau diplome. El cere un duh umil, pocăit, zdrobit și o inimă doritoare să-L primească.

⁵¹ El l-a încercat pe Iov să vadă ce fel de reacție va afla în el. Dar când El i-a luat oile și i-a luat boii și i-a luat cămilele și i-a luat copiii: „Eu voi vedea ce zice Iov acum.”

⁵² Și el a spus: „Domnul a dat și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului.”

53 El a aflat ce El i-a spus lui satan că El avea în lov... „Nimeni nu era ca el, pe pământ.”

54 Apoi tunetele au început să bubuie, fulgerele au început să lumineze. Duhul a venit peste profet și el a strigat: „Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește și în zilele din urmă El va sta pe pământ. Deși viermii pielii distrug acest trup, totuși în carnea mea eu Îl voi vedea pe Dumnezeu; pe care Îl voi vedea eu însumi, ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia.”

55 El i-a testat pe copiii evrei să vadă ce fel de reacție vor avea. Ei au mărturisit printre păgâni că era un Dumnezeu viu, era un Iehova Dumnezeu și că El era Dumnezeu al cerului și Dumnezeu al pământului și că El ținea fiecare suflet în mâna Lui. Astfel Dumnezeu i-a lăsat să fie testați. Și ei au îndeplinit toate cerințele, ei s-au rugat și au avut totul dat afară din cale. Și ei nu s-au aplecat la chipul regelui. Și el a încălzit cuptorul de șapte ori mai fierbinte decât a fost el vreodată. Și fără îndoială că satan încerca să le spună: „Acesta este capătul drumului.” Îmi place felul în care au vorbit ei: „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze de acel cuptor încins, dar, oricum, dacă El n-o face, noi nu vom încălca poruncile lui Dumnezeu. Noi vom sta credincioși! Credința noastră să răsune prin anii care vor veni că noi am stat credincioși promisiunii lui Dumnezeu.”

56 „Dumnezeul meu este în stare să mă vindece de aceasta” sau „Dumnezeul meu este în stare să mă ia din acest scaun cu rotile. Dumnezeu meu este în stare să facă aceasta. Căci eu L-am acceptat ca Vindecătorul meu. Eu mi-am mărturisit păcatele mele (necredința mea) și am mărturisit că eu cred că El este Vindecătorul meu. Orice se întâmplă, orice poate fi. Dacă eu nu sunt bine azi, eu voi fi mâine; dacă nu sunt mâine, eu voi fi anul viitor. Domnul a dat și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului.”

57 O, acolo era asta! Și când ei au pășit în cuptorul încins, în încercare, în test, ei au stat credincioși până la capăt. Dar Dumnezeu era acolo doar într-o clipă și i-a eliberat. Ei au știut că s-au rugat până la capăt, păcatele lor au fost mărturisite. Ei au știut că au îndeplinit fiecare cerință și totuși El părea să fie tăcut. El este tăcut doar ca să vă încerce, să vadă într-adevăr cine sunteți voi cu adevărat, ce este înăuntrul vostru, să vadă dacă voi cu adevărat intenționați din inimă ceea ce spuneți cu buzele. Lăsați aceea să meargă adânc. Noi putem spune cu buzele noastre, dar spune inima noastră asta?

58 Acum, când această femeie mică a știut că ea a îndeplinit toate aceste cerințe și totuși Dumnezeu era tăcut. Se părea ca și cum Lui nu-i păsa de ea, Lui nu i-a păsat dacă ea trăia sau murea. Dar, tot timpul Dumnezeu lucra. Ea n-a știut despre asta, dar Dumnezeu i-a spus lui Ilie. El a secat pârâul, și-a întins mâna Lui și a oprit pârâul ca să mai curgă. Și Ilie a spus: „Doamne, de ce s-a oprit?”

59 El a spus: „Eu am poruncit unei văduve să te hrănească.” El deja a poruncit privitor la ea și ea nu știa asta.

60 El putea să fi poruncit privitor la tine despre o mărturie a vindecării tale; tu poate nu știi asta, însă doar ține-te. Când tu ești sigur că ai îndeplinit toate cerințele, când tu știi că ai făcut tot ce știi să faci și te-ai pus pe tine însuși înaintea lui Dumnezeu, este un singur lucru de făcut, ține-te bine de promisiunea Lui atunci. Stai acolo! Dumnezeu a promis să răspundă, El va face asta. Tu nu știi ce a poruncit El, cărui înger sau ce să se facă. Poate fi în această seară, înainte ca serviciul de vindecare să înceapă mâine seară. Dumnezeu ar fi putut să-ți vadă starea ta astăzi, El ar fi putut să audă rugăciunea ta.

61 Mie mi-a părut așa de rău pentru acești oameni surzi și muți. Eu vreau să îmi pun mâinile peste ei și să mă rog pentru ei, m-am oprit seara trecută, dar am spus că nu ar fi corect pentru restul din ei. Dar cum să știu eu că undeva nu este un Dumnezeu tăcut care cunoaște inima, că acești oameni au îndeplinit cerința lui Dumnezeu pentru ei și ei sunt pregătiți și este un înger aici, în seara aceasta ca să-i elibereze din toată suferința lor? Cum să știu eu? Dumnezeu ar fi putut să poruncească eliberarea lor în seara aceasta. Indiferent că mă rog pentru bolnavi sau nu, ei o vor primi pentru că Dumnezeu a poruncit. Fiți siguri de Dumnezeu și apoi țineți strâns, îndepliniți cerințele Lui. Dumnezeu știe cum să facă lucrurile care sunt corecte, știe cum să le facă în felul corect.

62 Acum, este un lucru foarte ciudat că Dumnezeu a trimis profetul lui la casa unei văduve. Ce loc! Dar ea era o femeie adevărată, cu virtute sau El nu și-ar fi trimis niciodată profetul Lui acolo. O, dacă o persoană era vrednică, ar fi trebuit să fie o persoană vrednică să întrețină un om ca Ilie.

63 Vă aduceți aminte, a fost Zaharia, în casa lui, că el a fost credincios și loial, așteptând ca Dumnezeu să le dea un copil și Îngerul Gabriel a venit la casă. A fost fecioara Maria care a trăit curată, și pură, și aștepta după o promisiune a lui Dumnezeu la care El a trimis un Înger.

64 Vorbim despre a alerga prin jur cu lumea și a flirta cu lumea și apoi așteptați să vedeți îngeri și miracole făcute, aceea este în afara programului

lui Dumnezeu. Voi trebuie să trăiți corect. Curățiți-vă casa, curățiți-vă obiceiurile, curățiți lucrurile lumii, scăpați de cărțile voastre de joc și de asocierea voastră lumească, pregătiți-vă și apoi Îngerul lui Dumnezeu poate vorbi și spune: „Nu te teme, Eu sunt !” atunci lucruri iau loc. Dar el...

⁶⁵ Mica femeie era jos rugându-se, neștiind că jos de pe munte cobora profetul. El a avut o viziune, unde să se ducă. Dumnezeu nu Își conduce oamenii orbește, El le spune unde să meargă. El privea în cetate. O, era groaznic. Oamenii înfometau de moarte, țipau după apă și oamenii erau flămânzi. Acea era o reflecție a imoralității, era o reflecție a păcatului.

⁶⁶ Și națiunea asta este pregătită pentru asta. Voi nu puteți...Balanțele, chiar legea naturii nu va lăsa să fie asta, când noi---când noi risipim banii cu un trai desfrânat și jumătate din lume înfometează de moarte (ei sunt toți ființe umane pentru care a murit Cristos).

⁶⁷ Acela este motivul că, câmpurile misionare sunt pe inima mea. Voi aveți slujitori minunați aici în Phoenix și peste tot în Statele Unite și în diferite locuri, biserici la fiecare colț, mari oameni ai lui Dumnezeu, servicii de vindecare, oameni mari ca Oral Roberts și alți bărbați mari, predicând și sunt oameni acolo, murind cu miile în fiecare zi care n-au auzit niciodată de Numele lui Isus. Sărmanii mici negri, murdari, flămânzi, departe în Africa și în India, mici inși zăcând pe stradă, pe moarte, nici măcar nu știu ce înseamnă „Dumnezeu.” Și apoi, noi ne certăm în legătură cu micile diferențe ale credinței religioase. O, cred că nu este chiar cum trebuie (eu nu cred, prieteni), dacă este pe inima voastră ca să vedeți aceea.

⁶⁸ Acum, observați această sărmană, mică femeie după ce ea a privit pe fereastră și a văzut că era aproape de zorii zilei, puțin știa ea ce o aștepta. Ea credea că era moarte pentru ea și băiețușul ei. Astfel eu...În timp ce ea dormea, să privim la ea câteva minute. Ea a mers după ce ea s-a rugat și i-a dat la o parte părul din ochii lui și a spus: „Băiețelule scump, tu semeni așa de mult cu prețiosul tău tătic sfânt. Cum se încredea el în Dumnezeu,” cum și-a dat el viața pentru cauza lui Israel, acolo pe câmpul de luptă” și tu semeni atât de mult cu el și scumpule, eu nu știu de ce cei curați suferă cu cei vinovați, dar ei suferă.”

⁶⁹ Această națiune, creștinii vor suferi din cauza nedreptății în politică, fac întreaga națiune să sufere.

⁷⁰ Acum, eu o pot vedea pe ea că se duce înăuntru și spune: „Voi pregăti o turtă mică acum. Am destul pentru o turtă de---de pâine rămasă și când o mâncăm, apoi noi vom muri.” Așadar ea se duce în încăpere și scoate afară făina din butoi. Eu pot s-o văd doar ștergând asta, cu acea

mică mână osoasă așa cum ea lovește micul butoi în care era; scotea afară, fiecare praf *de făină* și în cele din urmă a avut doar suficient pentru o singură turtă; s-a dus la micul vas și îl ridică și a scurs fiecare picătură de ulei din el, cam o lingură plină.

71 Acum, făina, toate acele lucruri au o însemnătate. Făina L-a reprezentat pe „Cristos”. Cristos a fost jertfa de făină. Când ei măcinau făina pentru jertfa legănată, pentru Cristos, care era Cristos în jertfa legănată, în Vechiul Testament, ei o măcinau cu o anumită piatră ascuțită, încât fiecare părticică de făină trebuia să fie tăiată întocmai la fel pentru că Cristos este același ieri, azi și-n veci.

72 Vă amintiți când niște școli acolo sus n-au cunoscut diferența dintre curcubeți și mazăre și au aruncat ceva curcubeți sălbatici într-o mâncare de mazăre, s-o gătească și ei au strigat: „Este moarte în oală.”

73 Ilie (*Elisei*) a luat o mână plină de făină, a aruncat-o în oală și a spus: „Mâncați!” Ce-a făcut făina? Făina, în oală, a schimbat aceea din moarte în viață; de la o resursă dătătoare de moarte la o resursă dătătoare de viață.

74 Același lucru este în seara aceasta, când este moarte în vasul vostru. Cristos, aruncat în vasul vostru vă aduce de la moarte la Viață. Cristos face diferența. Venind în inima umană, o, El dă o pace care întrece înțelegerea. Și astfel, Acea dă Viață Eternă, „Cel ce crede în Fiul are Viață Eternă și nu va pieri niciodată.”

75 Acum, ea a luat făina care L-a reprezentat pe Cristos. Și Cristos este Cuvântul. „La început a fost Cuvântul, Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul a fost făcut trup și a locuit printre noi.” Cristos, jertfa de Făină. Apoi ea s-a dus și a luat uleiul. Și uleiul reprezintă „Duhul”. Astfel ea a pus Cuvântul și Duhul împreună și a început să le amestece.

76 O, ceva trebuie să se întâmple când aceea are loc! Lăsați aceasta să fie seara în care Cuvântul pe care eu Îl predic să cadă în inima voastră. Apoi lăsați Duhul Sfânt să intre acolo și să amestece Acea. Urmăriți ce se întâmplă când voi puneți Cuvântul și Duhul împreună! Isus a spus femeii de la fântână: „Femeie, Eu îți zic, vine timpul și acum este, când Dumnezeu cere închinare în Duh și-n Adevăr.” Și El este Adevărul.

77 Făina, priviți ce-a făcut ea. Ea a amestecat Cuvântul și Duhul împreună. Mulți oameni au Duhul fără Cuvânt, unii au Cuvântul fără Duh. Dar voi luați, puneți-le pe amândouă corect la locul lor, este o turtă care vine! Este ceva care se formează!

⁷⁸ Mica văduvă sărmană nu știa ce făcea, dar Dumnezeu i-a spus lui Ilie: „Eu i-am poruncit.”

⁷⁹ Și Ilie era pe drumul lui peste pietre, coborând să vadă viziunea lui împlinită pe undeva. Și iată ea stă acolo, își șterge lacrimile cu o mânăcă zdrențuită, spunând: „O, Iehova Dumnezeule, credința mea n-a dat greș niciodată și nu va da greș. Într-un fel sau altul, eu nu știu cum este toată asta, dar noi suntem învățați că toate lucrurile lucrează împreună spre bine.” Ea amesteca această făină puțină și își avea mica turtă toată pregătită cu mare grijă. Ea a spus: „Acum, este timpul să mă duc afară să iau niște lemne.” Ea s-a dus în spate și a deschis ușa și a spus: „O, Doamne, acea burtică flămândă care zace acolo și eu nu am mâncat de două sau trei săptămâni. I-am dat lui bucata mea de turtă.”

⁸⁰ Acea este o mamă, dragostea unei mame pentru copilașul ei, nu există nimic ca aceea, doar dragostea lui Dumnezeu: „O mamă își poate uita copilul ei sugar, dar Eu niciodată nu te pot uita. Numele voastre sunt gravate în palmele mâinilor Mele.” Cum poate El să vă uite? „Eu nu vă voi uita niciodată sau niciodată nu vă voi părăsi. Eu voi fi cu voi întotdeauna chiar până la sfârșitul lumii.”

⁸¹ Acolo își privea ea copilașul ei, poate ea s-a strecurat înapoi și i-a sărutat fruntea mică, indiferent dacă ea leșina sau murea afară. Ea plecă afară. Doar a început într-un fel...soarele a început să răsară peste dealurile Iudeii. Și ea a privit la soare cum începe să fie mai puternic. Departe, în jos pe stradă ea a auzit blestemând și comportându-se așa și ea s-a dus afară în curte și observați, ea a luat două bețe (nu un braț încărcat), două bețe. Ce este asta? „Crucea.”

⁸² Acum, oricine știe, mulți din prietenii mei indieni de-aici știu sau orice vânător, felul corect de-a face un foc să dureze este să pui două bețe în cruce, două buturugi, le aprinzi chiar în mijloc și doar continui să împingi capetele înăuntru. Acea va dura toată noaptea. De multe ori eu am stat în pustietate cu două bețe nu mai mari decât atâta și au făcut căldură toată noaptea. Doar destul să țină cald, ținându-le să meargă drept în centrul acestuia.

⁸³ Acum, ce urma ea să facă? Să aprindă aceste două bețe. Și Cuvântul și Duhul au adus sacrificiul de sine pe cruce, pregătit pentru datorie, pregătit pentru viață. Punând Cuvântul și Duhul, aceea era credința ei în Cuvântul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt care o conducea să sacrifice orice altceva pentru Cruce. Și când ea a avut bățul sub braț, două din ele,

și a pornit înapoi și acolo era un glas care se auzea de către poartă, „Doamnă.”

⁸⁴ Chiar înainte de aceea, un bătrân, poate cu capul chel și mustața lui căruntă și părul lui lung atârând în jos, cu un toiag mic în mână, o piele veche de oaie sau ceva, înfășurată în jurul lui, umblând în jos pe stradă, spunând: „Doamne, este un anumit gard mic, alb. Acolo va fi o doamnă tânără, cu arătare plăcută” (ea probabil că era tânără, băiatul era mic), „afară în curte. Tu mi-ai spus că era o văduvă care trebuie să-mi dea de mâncare. Acum, unde este ea? Eu voi continua să merg.” Duhul l-a condus în direcția aceasta, apoi l-a întors. O, este atât de minunat că fiii lui Dumnezeu, sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu. Nu contează cât de prostește sună aceea, ei sunt conduși! Ea mer...El se duce în jos pe o stradă și în sus pe alta, jos pe o stradă și în sus pe alta. După un timp, Duhul a spus: „Privește la dreapta ta.”

⁸⁵ Și el a privit în jur, întocmai cum face El aici la platformă, seară după seară. O, Dumnezeu încă este același! „Privește la dreapta ta, la stânga, este cineva care se roagă care are nevoie de asta.”

⁸⁶ Și el s-a uitat la dreapta lui. „Ascultă, era un gard mic, alb. Acela este întocmai cum trebuie. Eu doar nu mă voi mișca de-aici pentru că este un pom bătrân care stă acolo. Și este totul chiar în felul în care am văzut în viziune.” Ușa s-a deschis și o femeie mică, slabă a ieșit afară.

⁸⁷ Acum, amintiți-vă, ea doar urma să culeagă două bețe. Ea nu ar fi putut să culeagă trei, este nevoie de două să facă Crucea. Ea a cules două bețe și le-a pus sub braț și a pornit înapoi, gândindu-se: „Voi avea mica turtă făcută când fiul meu se trezește. Și atunci îl voi hrăni, eu nu voi mânca nimic. Și îmi voi lua băiețașul în brațe și acolo vom sta și vom muri.” Și ea a pornit în casă.

⁸⁸ Ea a auzit un glas străin dincolo de poartă, zicea: „Femeie, ai vrea să îmi aduci puțină apă într-un vas?”

⁸⁹ Și ea s-a întors și s-a gândit: „Acolo stă un om bun, bătrân la poartă.” Ea l-a privit foarte atentă și poate și-a șters lacrimile din ochii ei, era încă foarte devreme. Știți, Dumnezeu face lucruri atât de ciudate. Ea era doritoare să sacrifice. Apa era un lucru rar, nu plouase de trei ani și șase luni.

⁹⁰ „Ai vrea să îmi aduci...” Poate Dumnezeu i-a spus să zică aceea, să vadă ce va face ea, încercând reacția ei. „Ai vrea să îmi aduci doar puțină apă într-un vas?”

91 Ea s-a uitat la el. „El vorbea diferit. Este ceva în legătură cu acel bătrân de care mi-i milă.”

92 Orice credincios în Dumnezeu va împărți chiar până la limită cu celălalt. Da. Acela este un lucru despre oamenii pentecostali, ei își vor da cămașa de pe ei pentru Cauză. Acea este adevărat. Este adevărul. Acela este un lucru mare, unul dintre lucrurile mărețe referitor la ei. Ei sunt cei mai mari dăruitori din lume pentru că ei știu că aceste bunuri pământești nu valorează nimic. Ei își așază comorile sus în cer pentru că ei se vor duce acolo sus într-una din aceste zile.

93 Și astfel această femeie, ea a zis: „Eu doar voi împărți apa mea. Noi urmează să murim, așa că eu voi sacrifica apa mea de băut și îi voi da la acest gentleman bătrân, amabil care stă acolo pentru că pare însetat și obosit.” Ea a zis? „Eu o voi aduce.” Și a pornit să meargă mai departe.

94 Și din nou ea a auzit o voce că spune: „Și în mâna cealaltă, ai vrea să îmi aduci o îmbucătură mică de pâine?” O, vai! Acum, acum ce mai urmează?

95 Ultima ei speranță pentru viața copilului ei. Ultima speranță pe care o aveau ei și pâinea va fi terminată, uleiul va fi terminat, totul va fi terminat atunci. Dar ea s-a uitat înapoi și s-a întrebat. Ea a zis: „Eu am doar puțină făină rămasă în butoi. Am suficient ulei pe care l-am scurs și deja l-am pregătit sau l-am amestecat. (Eu am Cuvântul și Duhul amestecate acolo înăuntru. Am crucea aici pe care să le pun, să le fac într-o turtă să dea Viață)” și aceea este când Duhul și Cuvântul ajung împreună, pe Cruce, aceea face pâinea Vieții pentru voi. Acea este adevărat. „Și eu le am împreună și eu merg înăuntru acum să o coc și să o dau băiețușului meu pe moarte acolo înăuntru, care a plâns toată noaptea după ceva să mănânce, eu---eu trebuie să i-o dau. Eu o voi sacrifica pe a mea și eu---eu i-o voi da lui. Și apoi îl voi lua în brațe și noi amândoi vom aștepta moartea.”

96 El a spus: „Dar tu fă-mi mie una mică, mai întâi.” Nu este aceea ciudat că un bărbat i-ar cere unei femei văduve, pe moarte, ultima părticică de făină pe care ea o avea în casă, cu un copil pe moarte? Dumnezeu face lucrurile atât de ciudat! A zis: „Fă-mi mie una mică mai întâi!”

97 Ea a stat un moment: „Știți, Biblia spune că noi am găzduit străinii. Noi am găzduit străini, ei erau îngeri, fără să știm ce făceam.” „Păi,” a spus ea, „Eu o voi face.”

98 Și așa cum ea s-a întors, el a spus: „Căci...” O, vai. Acolo era asta, cea mai mare mângâiere pe care un credincios a auzit-o vreodată: „Căci

„AȘA VORBEȘTE DOMNUL!” Acela era Cuvântul după care aștepta ea. „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, `Butoiul nu se va goli, nici vasul nu va seca până în ziua în care Dumnezeu trimite ploaie pe pământ. `”

⁹⁹ Ce înțelegem noi de-acolo? Căutați Împărăția lui Dumnezeu mai întâi și neprihănirea Lui, toate celelalte lucruri vă vor fi adăugate. „Cum știu eu, frate Branham? Cum știu eu?” Singurul lucru pe care-l știu, puneți pe Dumnezeu mai întâi și mișcați-vă mai departe. Sacrificați! Amestecați uleiul, amestecați Cuvântul și Duhul împreună, așezați-vă pe voi înșivă pe cruce și ziceți: „Aici sunt, Doamne.” Puneți-L pe Dumnezeu mai întâi în toate.”

¹⁰⁰ „Căci AȘA VORBEȘTE DOMNUL, `Ulciorul nu va seca, nici butoiul nu se va goli până în ziua în care Domnul Dumnezeu trimite ploaie pe pământ. `” Ea a știut atunci că era profetul lui Dumnezeu care i-a vorbit. O, cum a tresăltat inima ei! Ea a alergat înăuntru și a făcut acea mică turtă și i-a adus-o, cu apă, mâinile tremurându-i și acei obraji bătrâni supti, ea a știut că Dumnezeu a venit să o salveze, după acea bucătică de pâine.

¹⁰¹ O, voi doar luați acea mică promisiune a lui Dumnezeu și îndreptați totul și scoateți afară din cale, urmăriți ce se întâmplă! Luați acea inimă...necredința afară din ea. Doar luați acea mică credință pe care o aveți și puneți-o la Cruce și spuneți: „Aceasta este tot ce am, Doamne. Ia-o”; urmăriți ce vine înapoi: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” O, El este doar același astăzi, cum a fost întotdeauna. Aceea era ce aștepta ea.

¹⁰² Poate arată îngrozitor de întuneric acum, dar, știți, uneori noi suntem învățați (și eu am predicat despre asta într-o seară), este întotdeauna cel mai întunecos înainte de ziuă. Este la cea mai întunecată oră din noapte când steaua dimineții strălucește, ea reflectă venirea soarelui.

¹⁰³ În Germania ei au un tablou, ei îl numesc tabloul „Norul”. Este---este o prezentare la acest mare tablou al răstignirii la ...la Forest Lawn în Los Angeles (acest mare tablou este lat cât această clădire de-a lungul, a trebuit să se zidească o clădire în jurul tabloului; mulți din voi ați văzut asta) Dar acesta în Germania se numește „îngerul”...sau „Ziua înnorată”), cred că se numește. Și dacă ajungi la o parte de la el și îl privești, acela arată hidos, pare că nori furioși se amestecă unul în jurul altuia, în felul acela, așa cum lumina reflectă pe el. Și pare ca și cum norii se mișcă, așa cum este făcut tabloul în felul de a reflecta lumini, îl face să arate ca norul, o furtună furioasă care vine să distrugă totul. Și apoi, vi se spune de către ghid: „Pășiiți mai aproape și doar continuați să priviți la el.” Și când ajungeți foarte aproape de el, nu sunt nori, sunt aripi ale îngerilor care bat împreună, bucurându-se. Este o binecuvântare deghezată.

¹⁰⁴ Poate boala voastră în seara aceasta, poate sacrificiul vostru de a veni aici, a fost doar o binecuvântare deghizată. Îngerii lui Dumnezeu sunt aici, prezenți, pentru a-și alătura aripile și a se bucura pentru că este scris în Scriptură că „Îngerii din cer se bucură când un singur păcătos se pocăiește.” Gândiți-vă la aceea. Căci AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Isus Cristos este același ieri, azi și-n veci. Harul lui nu se poate termina și El este doritor să vă dea orice dorință a inimii voastre.

¹⁰⁵ Acum, să ne rugăm pentru un moment în timp ce avem capetele aplecate în rugăciune. Și eu sper că voi stați într-o atitudine de rugăciune. Este cineva aici, acum (cu ochii voștri închiși și capetele voastre aplecate către țărâna din care ați fost luați și dacă Isus întârzie, voi vă întoarceți înapoi în țărână) și voi nu sunteți salvați, ați vrea doar să vă ridicați mâna și să spuneți: „Frate Branham, viața mea a fost o mizerie, de asemenea, eu nu sunt salvat. Amintește-mă în rugăciunile tale în seara aceasta, frate, eu voi ridica mâna?” Este acea persoană aici înăuntru, băiat, fată, bărbat sau femeie care nu este salvat? Eu nu vă voi cere nimic ceva mai mult, doar să vă ridicați mâna acum astfel ca să mă pot ruga pentru voi.

¹⁰⁶ La dreapta mea, Dumnezeu să vă binecuvânteze, Dumnezeu să vă binecuvânteze, Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe tine și pe tine. Altundeva, departe în spate, undeva aici în mijlocul culoarului, doar ridicați-vă mâna. Nimeni să nu privească, doar lăsați-mă pe mine și pe Duhul Sfânt să privească. Acum, Dumnezeu să te binecuvânteze, Dumnezeu să te binecuvânteze. Aceea este bine.

¹⁰⁷ Altcineva pe culoarele de pe mijloc, ridicați-vă mâna, spuneți: „Frate Branham, eu nu sunt creștin. Eu---eu am obosit pe Duhul Sfânt atât de mult de la mine încât El nici măcar nu vrea să mai insiste asupra mea. Dar într-adevăr, eu știu că sunt greșit. Eu știu că niciodată nu am fost născut din nou din Duhul Sfânt. Știu că eu---eu nu sunt într-o stare potrivită. Eu nu am nicio... Eu nu am mărturisit toate lucrurile mele. Eu nu am îndeplinit toate cerințele lui Dumnezeu.”

¹⁰⁸ Poate sunteți bolnavi. Nu vă va face niciun bine până nu îndepliniți cerințele lui Dumnezeu. „Frate Branham, eu am mărturisit creștinismul de mult timp, dar într-adevăr eu întotdeauna m-am îndoit de vindecarea divină. Eu---eu într-un fel m-am cam întrebat dacă acest Duh Sfânt este adevărat.” O, soră dragă sau frate drag, nu poți obține nimic de la Dumnezeu în felul acela. Nu. Tu trebuie să îndeplinești fiecare cerință și apoi să fii sigur că tu ești corect cu Dumnezeu. Apoi luați promisiunea Lui și țineți strâns de ea.

¹⁰⁹ La stânga mea, ar fi vreunul chiar acolo înăuntru? Unii din voi tinerilor din spate de-acolo, doar tot așa de mult, dacă voi nu sunteți creștini, ridicați-vă mâna și spuneți: „Amintește-mă, frate Branham.” Dumnezeu să te binecuvânteze, eu vă văd mâinile, departe în spate, departe în spate, te văd, doamnă; în spate aici, da. Departe chiar aici, da, fetița. Da, da, Domnul să vă binecuvânteze pe toți de acolo. Acea este bine.

¹¹⁰ Acum, eu v-am promis aici, afară că aceea este tot ce vă voi cere, doar să vă ridicați mâinile. Acum, ne vom ruga. Înainte ca noi să facem aceasta acum (după ce păcătoșii sunt cu mâinile ridicate, cam douăzeci sau treizeci), câți sunt bolnavi, ați vrea să vă ridicați mâna și să spuneți: „Amintește-mă, frate Branham, în rugăciunile tale, ca Dumnezeu să aibă milă de mine și să mă vindece.” Cred că sunt două sute sau mai mulți. În regulă.

Să ne rugăm.

¹¹¹ Tatăl nostru ceresc, este atât de mângâietor să venim la Tine cu aceste cereri. (*loc gol pe bandă*)...și la Mine, Eu sunt creatorul tău.” Și ei și-au ridicat mâinile, atunci aceea arată că Duhul este mai mare decât știința. Tată, Tu ai spus: „Niciun om nu poate veni la Mine, decât dacă Tatăl Meu Îl atrage mai întâi. Și toți care vin la Mine, Eu le voi da Viață Veșnică.” Acum, ei sunt ai Tăi, Doamne. Dă-le lor Viață, chiar acum, unde stau ei la locurile lor. Fie ca ei să aibă Viață Eternă. Fie ca Tu să-i învii în ziua din urmă, să-i prezinți Tatălui Dumnezeu din cer ca bijuterii în coroana bisericii. Acordă asta, Tată.

¹¹² Mă rog pentru aceștia care sunt bolnavi și suferinzi. Multe din mâinile lor s-au ridicat în seara aceasta pentru că ei au văzut acea femeie care într-adevăr a avut nevoie de Dumnezeu; ea a văzut acele ore cruciale ale venirii. Fără îndoială că sunt mulți care stau aici, înăuntru în același fel, care trebuie să moară, dar Dumnezeu deja a poruncit profeților și totul este în regulă. Acea va lucra doar bine. Dacă ei sunt siguri că totul este în regulă, atunci ei sunt siguri de Dumnezeu. Ei sunt siguri că El Își ține promisiunea Lui. Atunci, Tată, ne rugăm ca Tu să lucrezi cu ei în seara aceasta, ca și cu copiii Tăi iubiți bolnavi, și să le vindeci suferințele lor, și să le dai putere, și har, și credință. Fă, aceasta Tată.

¹¹³ Binecuvântează toți predicatorii care sunt aici în seara aceasta, prețioșii Tăi profeți. Noi ne rugăm ca Tu să-i ungi, Doamne și fie ca ei să fie cei care vor binecuvânta căminele acestor oameni, ca acolo să fie Pâinea Vieții în căminele lor atâta timp cât ei trăiesc. Fie ca ulciorul lor niciodată să nu sece sau butoaiele lor să nu se golească. Fie ca acolo să fie pâinea

spirituală în fiecare biserică în lungul și-n latul acestui ținut, Doamne, care va hrăni pe cel flămând care este în nevoie. Acordă asta, Doamne.

114 Noi Te iubim. Și noi știm că Tu ne-ai iubit mai întâi, fiindcă atunci când noi eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi, Cel Nevinovat pentru cei vinovați, ca să fie ispășire pentru păcatele noastre, să ne împace înapoi cu Dumnezeu; când noi eram pierduți și distruși, fără Dumnezeu sau fără Fiul Lui, din grădina Edenului, căci nelegiuirile părinților noștri ne-au adus în haosul păcatului. Și Isus ne-a iubit atât de mult încât a venit prin voia lui Dumnezeu și ne-a răscumpărat înapoi la Dumnezeu, prin jertfa propriei Sale vieți la Calvar. Îți mulțumim Tată, pentru toată bunătatea Ta.

115 Noi trăim în umbrele timpului de sfârșit. Acolo poate să nu fie un mâine seară. Eu nu știu, Doamne, aceea depinde de Tine. Dar în timp ce este încă posibil ca unii să intre înăuntru în seara aceasta, Tată, eu mă rog ca Tu să trimiți Duhul Sfânt.

116 Tu ai spus: „Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” În zilele Sodomei, ei aveau trei clase de oameni: păcătoșii, membrii căldicei de biserică și Aleșii (cei chemați afară); sodomiți și lotiți și ai lui Avraam (chemați afară din lume). Sodomiții au primit doi predicatori cu un mare mesaj. Și grupul lui Avraam a primit un semn și semnul a fost un Bărbat cu praf pe hainele Lui, care l-a cunoscut pe Avraam, fiind un străin, a cunoscut-o, pe soția lui, Sara și care era numele ei și i-a spus lui Avraam, cu spatele întors spre cort unde era Sara: „De ce a râs ea?” O, Dumnezeule, fie ca biserica să se trezească și să vadă! Așa cum Isus a spus: „Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului.” Același Dumnezeu va apărea în trupul bisericii Lui și va arăta același semn. Acordă asta, Doamne, iarăși, în seara aceasta. Noi cerem în Numele lui Isus. Amin.

Îl iubesc, Îl iubesc
Acum, doar închinați-vă Lui dulce în Duhul,
Că'tâi El m-a iubit
Și a plătit salvarea mea,
La pomul Calvarului.

117 O, după mesaj, doar nu vă simțiți în întregime curățiți? Doar Duhul Sfânt curățindu-vă inima de toată necredința, punându-vă drept înapoi pe cale cu Dumnezeu din nou. O, acum este timpul să ne închinăm Lui. Mesajul s-a terminat, așa că doar să ne închinăm Lui încă o dată prin această cântare așa cum noi cântăm: „Eu Îl iubesc.” Fiecare. Doar încet și dulce acum. Închideți-vă ochii și doar priviți cu ochii voștri spirituali către El,

vedeți ce-a făcut El pentru acea văduvă. Voi sunteți tot atât de scumpi pentru El ca și acea văduvă, El v-a păstrat viața voastră, de asemenea. Nu-L iubiți voi?

Îl iubesc, Îl iubesc
Că-ntâi El m-a iubit
Și-a câștigat salvarea mea
La pomul Calvarului.

Marele Medic acum este aproape,
Milostivul Isus;
El vorbește inimii descurajate s-o mângâie,
Nu este niciun alt nume decât Isus.

Cel mai dulce sunet în cântarea serafimilor,
Cel mai dulce nume într-o limbă muritoare,
Cea mai dulce cântare de laudă cântată vreodată,
O, Isus, prețios Isus.

118 În timp ce el dă tonul acesteia la orgă, dulce. (*Fratele Branham fredonează Marele Medic*). Când eu aud acea cântare, ea îmi aduce aminte un lucru. Cu câțva timp în urmă la Fort Wayne, Indiana, acolo era o fetiță Dunkard care stătea, cântând la pian. Ea nu era pentecostală, dar avea un păr lung, frumos pieptănat în spate. Și eu urma să mă rog pentru bolnavi și primul în linie a fost un băiețuș, el era olog, un caz de poliomielită. Și eu am luat băiețușul din brațele surorii și am ridicat băiețușul și am spus: „Cu adevărat, Marele Medic este aici, cunoaște secretele tuturor inimilor.”

Și am spus: „Credeti voi aceea?” către o audiență de câteva mii de oameni.

119 „Da,” toți au crezut aceea. Dar ei într-adevăr erau oarecum reținuți, era prima seară de adunare și ei erau... Mesajul a fost greu de înțeles pentru ei.

120 Și am spus: „Credeti voi că Domnul Isus îmi poate spune cine este acest băiețel și care este numele lui? Veți crede voi? Va fi același Înger care l-a întâlnit pe Avraam care a știut ceea ce Sara... Va fi același Isus care l-a cunoscut pe Natanael când el a venit, care l-a cunoscut pe Petru și l-a chemat pe nume, i-a spus femeii de la fântână și toate aceste lucruri? Va fi același Isus?” Ei toți și-au ridicat mâinile, ei credeau că Acela va fi.

121 Și Duhul Sfânt a început să descopere aceasta. Și când El a făcut-o, băiețelul a sărit din brațele mele, a alergat și a sărit jos pe platformă.

Mama a leșinat în scaun stând chiar în fața băiețelului. Și băiețelul alerga în sus și-n jos. Fetița amiș sau era Dunkard, cânta la pian, a albit la față, a sărit în sus în mijlocul adunării și părul i-a căzut pe spate. Ea era îmbrăcată cu o rochie albă. Arăta ca un înger. Și a început să cânte aceea în limbi necunoscute. Și când a făcut-o, pianul n-a omis nicio notă, cântând:

Marele Medic acum este aproape,
Milostivul Isus;
El vorbește inimii descurajate s-o mângâie,
Nu este niciun alt Nume decât Isus.

122 Oamenii s-au înghesuit în jurul altarului, și plângeau, și cădeau pe culoare, și țipau: „Dumnezeule, ai milă de mine!” O, ce adunare a fost!

123 Acel mare Medic încă este aici. El n-a eșuat. El nu poate eșua niciodată. Acum, câți de-aici dinăuntru cred aceea, solemn, cu toată inima și voi sunteți aici în seara aceasta cu așteptări să fiți vindecați de puterea lui Dumnezeu?

124 Dacă este cineva în clădire pe care-i cunosc, afară de aceștia de aici, acești băieți care stau aici, trei dintre ei cu care am vorbit ziua trecută la un interviu, din Arkansas; fratele Pat Tyler, care este un gangster convertit; fratele Williams care stă chiar aici; și atât de departe cât eu pot...și fratele Gene Goad, prietenul meu bun, care stă chiar aici. Și eu cred că aceia sunt toți pe care eu îi văd în clădire pe care îi cunosc la acest timp, dar în această direcție eu îi cunosc pe acești oameni care stau aici.

125 Acum, eu am stat cu Coranul într-o mână și cu Biblia în cealaltă, înaintea a o sută de mii și am spus: „Una trebuie să fie corectă și cealaltă greșită.” Și religia creștină este singura printre toate religiile și Evanghelia Deplină este singurul grup printre ele care poate dovedi că Isus Cristos încă trăiește. Restul dintre ele au teologie și ei vă vor spune despre asta: „Noi avem doar atât de multă psihologie.” Mahomedanii zic: „Noi avem doar tot atât de multă psihologie. Noi putem striga chiar atât de tare pentru profetul nostru cât puteți voi pentru Isus al vostru. Dar profetul nostru nu ne-a promis niciodată nimic. Isus al vostru v-a promis că El va învia din morți și lucrările pe care El le-a făcut voi le veți face, de asemenea, pentru că El va trăi în voi. Acum, voi ziceți că profetul nostru este mort, acolo afară în mormânt și voi aveți un Cristos înviat. Să-L vedem că lucrează. Ei îl vor pune...nu...

126 Voi vă puteți juca prin jur aici cu unii din acești teologi, privitor la niște cuvinte grecești sau ceva despre care sunteți tot confuzi voi înșivă, dar nu încercați vreodată să aduceți asta la o expunere cu unii din acei oameni. Voi mai bine să aveți lucrurile despre care vorbiți. Și voi mai bine

să știți. Acela este motivul că este greu să aveți misionari acolo. Ei știu despre ce vorbesc. Și voi mai bine ați ști, pentru că ei vă vor chema să o faceți.

¹²⁷ Dar eu sunt așa mulțumitor în seara asta, să știu, prieteni, că Isus al nostru (și fiecare promisiune pe care El a făcut-o) este Adevărul. Dacă eu aș putea vindeca pe careva de aici, eu aș face-o; dacă nu aș face asta, eu aș fi un fățarnic. Dar eu nu pot. Dar Dumnezeu a dat un dar bisericii pe care El l-a promis.

¹²⁸ Că în timpul zilelor lui Luther noi am trăit prin justificare. În timpul zilelor lui Wesley, noi am trăit prin sfințire, biserica a ajuns în minoritate. În zilele Penticostalilor, noi am trăit prin Botezul Duhului Sfânt și restaurarea darurilor. Acum într-adevăr suntem în minoritate, *la* venirea Fiului lui Dumnezeu. Aici ei au crezut prin credință; aici ei au strigat sub sfințire; aici ei au vorbit în limbi ca un dar; dar acum negativul și pozitivul și vârful venind peste piramidă și acesta este timpul sfârșitului, când Cristos și biserica Lui atât de mult se aseamănă încât vor chema pe cei morți dintre metodiști, luterani și toți aceia din trecut de-acolo și va fi o înviere. Acei care au adormit în prima, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea strajă, vor învia într-una din aceste zile, să-L întâmpine pe Isus în văzduh. Ora a sosit, prieteni, venirea Domnului este la îndemână.

¹²⁹ Noi privim la Ierusalim și vedem că iudeii au fost orbiți pentru binele nostru, smochinul și da mugurii. El a spus: „Și ceilalți pomi.” Billy Graham a adus o trezire printre oamenii formali. Oral Roberts a adus o trezire printre penticostali. Și acum Isus Fiul lui Dumnezeu, a venit la această rămășiță, să tragă oamenii pentru Piatra din Capul Unghiului, să aducă înapoi pe Fiul lui Dumnezeu ca să încheie lucrul pentru Venirea Domnului Isus. El a spus: „Așa cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la Venirea Fiului omului.”

¹³⁰ Eu îmi voi întoarce spatele la voi... nu... Doar ca să puteți vedea. Acum amintiți-vă, acela n-a fost omul. Omul care stătea acolo era doar ceva calciu, potasiu și petrol, șaisprezece elemente din lumea în care Dumnezeu a intrat, „Pfiuuu!” le-a suflat împreună și a pășit în el și era viu.

¹³¹ Isus Cristos a fost tot la fel. El era Fiul lui Dumnezeu. El era Dumnezeu manifestat în carne, dar trupul Lui era om, Duhul Lui a fost Dumnezeu. Apoi el a promis că în zilele din urmă, El va veni în biserica Sa. „Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea; totuși voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi. Lucrările pe care Eu le fac, le veți face și voi.” Vedeți? Acum, acel mare Medic este aici.

132 El a spus, acum: „Semnul Sodomei și al Gomorei.” Acum, ce este el? Priviți la ziarele noastre; „Homosexuali, perversiunea este în creștere cu patruzeci de procente față de acum zece ani.” Cutremure în diverse locuri, tot felul de semne ale Venirii. Biserica eșuează, timpul sfârșitului este aici.

133 Acum, Dumnezeu arată semnele Lui, de asemenea, așa cum noi am predicat despre asta. Acum, dacă această Biblie este adevărată și Ea este, eu sunt gata să mor pentru acel scop. Biblia este adevărată. Isus Cristos trăiește. Noi suntem biserica Lui, umplută cu Duhul Lui, atunci Viața Lui în noi va produce aceeași Viață pe care El a trăit-o în Fiul lui Dumnezeu, dacă Duhul Sfânt---Duhul Sfânt al lui Dumnezeu trăiește în noi.

134 Pentru gloria lui Dumnezeu și pentru binele bisericii și pentru boala voastră, voi care sunteți bolnavi și suferinzi, atingeți poala hainei Lui și vedeți dacă Îl puteți face să vorbească prin mine, ca slujitor al Lui, să vă numească cum a făcut cu femeia care l-a atins haina. Fie ca Domnul să acorde asta. Vă va face asta să credeți mai mult și să vă acceptați vindecarea? Câți credeți că ei ar putea să-și accepte vindecarea dacă Dumnezeu vă va chema astfel sau să-L vedeți că cheamă? Ridicați-vă mâna. Domnul să acorde asta.

Continuați să cântați acel „Marele Medic”, vreți voi? Mă simt călăuzit să fac asta.

135 Mă voi întoarce spre prietenii mei de-aici în seara aceasta din nou, doar să mă uit la voi. Fraților, eu nu încerc...pentru voi...Dumnezeu este martorul meu, frate David. Doar așa cum am făcut asta, cu siguranță, destul de limpede pentru oameni, acela n-am fost eu. Eu nu am nimic de-a face cu asta. Eu doar...Dumnezeu trebuie să folosească pe cineva. El este...Și nu sunt mâini vrednice, dar Dumnezeu le face vrednice. Vedeți, El---El---El alege înainte de întemeierea lumii, ca scopul Lui să fie făcut și el trebuie să fie făcut, el trebuie să fie îndeplinit.

136 Biserica urmează să fie acolo, fără pată sau zbârcitură. Harul lui Dumnezeu va face aceea. El trebuie să facă. Va fi nevoie de har. Cum a vorbit El lui Avraam când Sara s-a îndoit de El. Păi, chiar atunci El ar fi trebuit s-o omoare; El ar fi omorât-o pe Sara chiar atunci pentru îndoială, pentru că acela este cel mai rău păcat care există, este necredința și este singurul păcat. Și ea s-a îndoit și a răs în sinea ei când Îngerul a discernut-o prin cort. Este aceea corect? Dar de ce n-a putut El s-o ia pe Sara? Pentru că ea era parte din Avraam, El l-ar fi luat și pe Avraam. Și noi suntem parte din Isus când suntem în Trupul lui Cristos. Necredința noastră

este scuzată dacă noi o facem din neștiință așa cum a făcut ea, căci ea era speriată.

137 Credeți voi că ceva apare pe platformă? O, aș vrea să pot explica aceasta! Eu trebuie să mă întorc, eu văd o femeie care are o iritație pe piele, tu L-ai atins pe El. Ea te va părăsi pentru că este tot Lumină în jurul tău. „Dacă voi puteți crede, toate lucrurile sunt posibile.” Acum, credeți.

138 Astfel ca voi să vedeți că asta nu este psihologie, citirea minții voastre, Eu îmi voi întoarce spatele către voi. Cum este sus în această parte? Aceasta a fost făcută odată în Templul Angelus, soră. Frate David, îți aduci aminte. Acum eu sunt doar...astfel ca tu să poți vedea, eu vorbesc cu tine, aceea arată că eu nu am niciun contact cu oamenii de-acolo. Desigur tu---tu înțelegi---eu știu că tu înțelegi. Vezi? Dar eu cer ca harul lui Dumnezeu să facă ceva ca oamenii să poată ști.

139 Da, văd o persoană tânără, o fată tânără. Ea este de departe de-aici, ea nu este din acest ținut. Ea este dintr-un ținut care este ploios și are o mulțime de copaci și mușchi. Ea este din Oregon. Ea are crize epileptice. Ea stă acolo afară. Crezi tu că Isus Cristos te va face bine? Accepți tu asta pentru ea? Ridică-te, soră. Du-te acasă și eu îl mustru pe diavol. Crezi tu cu toată inima? În regulă.

140 În culoarul din centru, aici, cineva are credință. Nu te îndoi. Eu voi vorbi cu tine, frate Schultz, astfel ca tu să poți vedea că vorbesc cu tine. Eu las pe cineva acolo...Nu sunt cartonașe de rugăciune așa că este doar---este doar simplu atunci, să nu aduci pe nimeni sus, dar ca ei să poată vedea.

141 Da, acolo este o doamnă slabă, ea are cancer. Ea era programată la spital astăzi. Ea stă aici în față, o doamnă slabă. Numele ei este domnișoara Peterson. Înțelegeți? În regulă, doamnă, ai credință în Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu cerului să ucidă acel diavol încât el să nu mai poată fi nici măcar văzut de nimeni altcineva. Crezi în Fiul lui Dumnezeu? Îl crezi din toată inima ta? Doar ai credință în El, aceea este tot ce trebuie să faci. În regulă.

142 Sunteți voi toți gata să credeți în această direcție? Lăsați-mă să vorbesc cu acest slujitor de-aici. Crezi tu cu toată inima ta? Eu sper că cineva acolo chiar crede, de asemenea. Ca tu să poți ști că eu îți vorbesc. Dar să vezi că puterea lui Dumnezeu preambrește toate lucrurile mintale, intră în duhul tărâmului...în tărâmul duhului.

143 Da. În spatele meu este o---o femeie și ea nu știe care este problema cu ea. Ea este...O, acea sărmană femeie! Ea a avut una, două,

trei, patru, cinci operații. Ei nu știu ce este. Doctorii nu știu ce este aceea. Ea a fost trimisă aici, la Arizona pentru odihnă. Ea este din Louisiana, numele ei este doamna Pearson. În regulă, doamna Pearson, undeva în spatele meu, ridică-te, privește înspre mine. Mă crezi a fi profetul lui Dumnezeu? Eu nu te cunosc. Dacă aceea este adevărat, flutură-ți mâna. Noi suntem---suntem străini unul altuia. Ceea ce a fost spus este adevărat, este aceea corect? Doctorii nu știu care este problema cu tine. Aceia sunt nervii tăi. Liniștește-te cu adevărat, ai credință și tu vei merge acasă bine. Aveți credință în Dumnezeu! Credeți voi că Fiul lui Dumnezeu a înviat din nou?

¹⁴⁴ Acum, cum este cu cineva din această parte? Voi toți sunteți gata să credeți în spate aici? Pat, te bucuri că ești un creștin? Nu este asta minunat să părăsești viața în care tu ai trăit și să fii creștin?

¹⁴⁵ Aici este o doamnă. Este o femeie, un bărbat și un copil. Doamna Îl contactează pe Dumnezeu. Ea este în spatele meu. Și are un fel de necaz cu stomacul și ea---apoi ea are o slăbiciune. Ea nu este de aici, ea este dintr-un ținut ca un deșert, căci ea este din Kansas. Soțul ei este un predicator. Aceea este ea, care stă chiar acolo. Eu nu te cunosc. Dacă aceea este corect, doamnă, flutură-ți mâinile astfel. În regulă, domnule. În regulă, du-te acasă, crede în Domnul Isus Cristos și fii bine. Credeți voi în Domnul?

¹⁴⁶ Peste tot în clădire acum, credeți voi pe Domnul? Sigur, El este aici! Isus Cristos același ieri, azi și-n veci. Același Dumnezeu care a putut să-i arate lui Ilie unde era cea văduvă, același Dumnezeu îmi poate arăta unde sunteți voi, stând, rugându-vă, pentru că este Duhul lui Isus Cristos, același ieri, azi și-n veci. Credeți voi asta? Lăsați ca fiecare persoană de-aici dinăuntru să vă puneteți mâinile unul peste celălalt în timp ce eu mă rog pentru voi toți, chiar aici și credeți, astfel ca voi să știți că ați primit ceva în asta, fiecare din voi. Voi sunteți credincioși, nu-i așa? Dacă sunteți, ziceți „Amin.” (*Adunarea spune: „Amin.”*) În prezența lui Dumnezeu, în dovada infailibilă a învierii lui Isus Cristos, puneți-vă mâinile unul peste altul și rugați-vă unul pentru altul.

¹⁴⁷ Tatăl nostru ceresc, eu Îți dau Ție această audiență care este în așteptare. Fie ca toți acești oameni care s-au pocăit de păcatele lor să afle o biserică bună, casă. Fie ca aceia, Doamne, care sunt bolnavi, să fie vindecați. Fie ca puterea lui satan să fie ruptă de peste viețile lor chiar acum, așa cum eu îl mustru pe diavol și cer ca puterea lui Isus Cristos să vină peste această audiență și să ia fiecare boală, fiecare maladie, fiecare

suferință, fiecare îndoială. Ia-o de la ei, Doamne și vindecă-i. În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, eu cer asta.